



พระราชบัญญัติ
สถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองเงินฝากและการดำเนินงานของสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และลดภาระทางการคลังของรัฐ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กู้ยืมเงินโดยการทำสัญญากู้ ออกตัวเงิน พันธบัตร หรือตราสารทางการเงินอื่นใด เพื่อประโยชน์ของกองทุนในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินและการดำเนินงานของสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิก (๕) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) (๖/๒) (๖/๓) และ (๖/๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๖/๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและตรวจสอบข้อมูล ตามมาตรา ๕๓/๑

(๖/๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอรับเงินตามมาตรา ๕๓/๒

(๖/๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการวางเงินต่อสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๕๓/๔

(๖/๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๓/๕”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๑) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๑) รายงานผลการดำเนินงานของสถาบันต่อรัฐมนตรีเป็นรายครึ่งปี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในกรณีมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงิน และการชำระบัญชีของสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ให้คณะกรรมการควบคุมและสถาบันมีหน้าที่ให้ความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันการเงิน ที่ถูกควบคุมระหว่างกันได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้าของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ภายในระยะเวลาไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่สถาบันการเงินถูกเพิกถอนใบอนุญาต ให้สถาบันจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินแต่ละรายในแต่ละสถาบันการเงินที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตามจำนวนเงินฝากที่ปรากฏในบัญชีของผู้ฝากเงินทุกบัญชีรวมกัน หากเงินฝากทุกบัญชีรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ให้จ่ายเงินเป็นจำนวนหนึ่งล้านบาท ทั้งนี้ ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้ฝากเงินดังกล่าวให้สถาบันแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ฝากเงินทราบด้วย